

[Ole Espersen]

Det siger man altså skal og kan sammenlignes med, at det offentlige i en sag har fået medhold. Jeg kan ikke forstå, hvordan man kan sammenligne de to tilfælde. I det her diskuterede tilfælde siger Østre Landsret ensstemmigt: Det offentlige har krav på over 100.000 kr. Hvilken afgørelse kan man tage til indtægt for, at dette krav ikke er gyldigt, medmindre man vurderer sagen anderledes, end landsretten gjorde? Det er jo det afgørende. Man mener, landsretten har taget fejl, og så giver man afkald på beløbet. Det er situationen, så vidt jeg kan se, og det kan jo ikke sammenlignes med en modgående højesteretsafgørelse inden for et helt andet område.

Stavad (S):

Justitsministeren er jo en forsigtig mand. Det skal justitsministeren ikke klandres for. Men jeg bemærkede, at såvel sidste onsdag, hvor boligministeren svarede for justitsministeren, og igen i dag i den rigtige justitsministers besvarelse henholder man sig til den redegørelse, som skatteministeren har offentliggjort i sagen, uden i øvrigt at tage stilling til, om redegørelsen er rigtig. Det er forsigtigt.

Men det, jeg synes er interessant, er, om justitsministeren og Justitsministeriets eksperter har været inde i en egentlig vurdering af sagerne. Tør justitsministeren sige god for indholdet og konklusionerne i Skatteministeriets og skatteministerens redegørelse? Det er essensen. Det er jo let at henvise til en redegørelse, der er forkert. Kan vi få justitsministerens ord for, at han personligt og på ministeriets vegne tør indstå for denne redegørelses troværdighed?

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg beder om, at man nøje følger med i farverne på lamperne.

Leif Hermann (SF):

Justitsministeren brugte en enkelt vending, som jeg bed mærke i. Det var vendingen: I almindelighed vil man ikke give afkald på en ret.

Og nu vil jeg så gerne spørge justitsministeren: Bortset fra det forhold, at man er blevet underkendt, som hr. Ole Espersen nævnte det med justitsministerens eksempel, efter hvilke kriterier bør man da give afkald, når man ikke bør gøre det i almindelighed? Og er der nogle af de kriterier, som ministeren vil lægge til grund

for at give afkald, der gør sig gældende i denne situation?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Først til hr. Stavad: Det er fuldstændig rigtigt, at jeg henholder mig til skatteministerens redegørelse. Der er ikke fra min side eller fra ministeriets side foretaget en selvstændig bedømmelse af redegørelsen, og det er heller ikke vor opgave.

Hr. Ole Espersen sagde, at jeg havde erklæret mig uenig i landsrettens afgørelse. Det har jeg vist ikke udtalt mig om. Men jeg har på hr. Ole Espersens spørgsmål sammenlignet med en bødefastsættelsessag, hvor administrationen – i dette tilfælde har det vel været Rigsadvokaten – får medhold ved byretterne og landsretterne, men ender med ikke at få medhold i Højesteret, fordi Højesteret fastsætter et andet niveau. Det drejer sig om et tilfælde, hvor staten har ført en sag ved Højesteret og tabt den pågældende sag, og hvor staten mener – jeg henviser på ny til redegørelsen – at den afgørelse, Højesteret har truffet, hvor staten ikke får medhold, må være bestemmende for, hvordan man skal forholde sig med sager af den karakter.

Til hr. Leif Hermann kan jeg blot sige, at man kan ikke fastlægge bestemte kriterier for, hvornår man ikke skal opkræve beløb – hvis det er det, der tænkes på – i henhold til en domstols afgørelse. Men hr. Leif Hermann ved jo, og det er velbekendt, at hvis Højesteret i en sag af nogenlunde samme indhold som de sager, der har været ført tidligere ved andre retter, når til en afgørelse, så sørger man for i de tilfælde, hvor man har været ved landsretten og fået en anden afgørelse, i almindelighed ved at tage bekræftende til genmæle, at undgå nye sager ved Højesteret.

Ole Espersen (S):

Jeg vil nøjes med at stille et meget koncist og kort supplerende spørgsmål til justitsministeren. Det lyder som følger: Kan man som forvaltningschef undlade at opretholde og gennemføre et krav afsagt af landsretten, medmindre man er uenig i landsrettens afgørelse?

Stavad (S):

Jeg forstår, at justitsministeren henholder sig til en sag, som skattemyndighederne har tabt ved Højesteret. Vil justitsministeren bekræfte,